119

per les comarques diuen....

Que Padrón s'ha negat rodonament a renovar la seva inscripció.

* * *

Que ell no vol ésser menys que Hilario, al qual el Club "Real" ofereix quinze mil pessetes.

* * *

Que si les donaven a Hilario sense conèixer-li, les hi poden donar a ell, que saben com ho pela.

* * *

Que un altre que fa el rebec per signar, és Vantolrà.

* * *

Que aquest, però, és qualsevol més modest.

* * *

Que es dóna per satisfet amb deu mil pessetes "efectivo metálico".

* * *

Que aquest any a la festa major de Grècia es trobarà a manar l'enyorat ex-europeu senyor Vea.

* * *

Que a Badalona, en canvi, creyen que mal no n'hauran fet cap de tan lluïda.

* * *

Que el flamant president del club de la costa ha promès subhastar totes les toles i guanyar tots els concursos de "sotis".

* * *

Que a Mauroig fan un camp de futbol nou.

* * *

Que els de Riudoms han agafat pretensions perquè han guanyat el segon equip del Flix.

* * *

Que, segons els targarins, el par-

* * *

tit a l'Estadi amb el Figueres havia d'ésser solemne per a lliurar-los els premis.

* * *

Que a Tàrrega no volen discutir quin és el millor equip del seu o del Figueres. Tots dos, quan volen, demostren el que poden fer.

* * *

Que el Tàrrega pot començar a cercar mig-centre, puix que aviat Pont II no podrà jugar.

* * *

Que Novell ha estat la revelació del Tàrrega, i que el continua la seva marxa, serà aviat el puntal de l'equip.

* * *

Que a Tàrrega temen que, cas d'haver pogut celebrar el festival pro-presos injustament suspès, potser haurien tingut, tanmateix, un altre entrebanc: la manca d'orador.

Els amics de Tàrrega ignoren que un nostre company estava disposat a pujar fins a darrera hora, davant la impossibilitat material d'anar-hi Jaume Aiguader i Miró i Josep Sanyol.

* * *

Que el nostre corresponsal a Tàrrega pensa que estem enfadats amb ell, perquè no li publiquem algunes cosetes. Però això no és cert, perquè ni nosaltres no estem enfadats ni el volem fer enfadar tampoc, sinó tot el contrari.

* * *

Que un dels àrbitres més eficients de les comarques lleidatanes és Cendrós, que en una setmana ha arbitrat cinc partits — però no amateurs.

* * *

Que el Palamós va anar a Blanes a fer una exhibició de futbol i boxa.

* * *

Que per estar-ne segurs, podeu preguntar-ho al célebre àrbitre (?) que va dirigir aquell encontre de festa major.

* * *

Que la Secció Atlètica de Figueres farà, a no trigar, la seva primera presentació, lluitant contra la de Girona.

* * *

Que el Girona, aquest any ingressarà al campionat "provincial" gironí. No vol ésser més professional; ja era hora.

* * *

Que els palamosins, amb tants de jugadors com tenen, volen assolir aquest any el títol de campions "provincials".

* * *

Que els escalenco no mouen gaire soroll, i potser a l'hora de les trompades seran els qui en sortiran més bé.

* * *

Que els bisbalenco estan preparant un equip que farà tronar i plourer; creuen que enguany podran guanyar el Palamós, si Madriles no s'hi oposa.

* * *

Que el dia de festa major a La Pobla, de Balears, el camp del Ràpid semblava una cabila del Rif, durant el partit que jugaren el titular i el La Salle.

* * *

Que l'àrbitre, a força d'orsais i penaltys imaginaris, féu guanyar els pobletans, per 3 a 2.

* * *

Que, d'haver jugat com cal, aquest 3 a 2 s'hauria convertit en un 3 a 2 favorable al La Salle.

* * *

Que, després de tantes injusticies, la magnífica copa que es disputaven va passar a mans del Ràpid, mentre que els estudiants "lasallistes" sortien cap a Palma guardats per la força pública.

* * *

Que el successor de la difunta Unió Esportiva de Girona s'anomena Girona F. C.

* * *

Que els seus components estan animats dels millors desigs, i que la junta és de pes.

* * *

Que, com sempre, el senyor Oliva hi té un lloc.

* * *

Que potser el Betis de Sevilla serà un dels equips que aniran a Girona.

* * *

Que el ciclisme gironí continua sense novetat en la seva important salut.

* * *

Que és tan imminent, a Girona, la publicació d'"El Clarinet", que gairebé ja se sent el soroll.

* * *

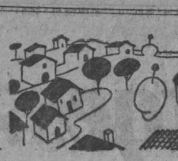
Que el Reus Esportiu no pot presentar els comptes del partit a benefici del malhurat Gimeno, perquè una altra entitat local es nega a avalar-los amb la seva signatura.

* * *

Que per aquest assumpte s'ha cursat correspondència certificada entre els dos cercles futbolístics locals.

* * *

Que la premsa reusenca demana la dimissió del directiu de la secció de futbol i de l'Agrupació ciclista Reus Esportiu, senyor Brunet, perquè el considera responsable de la festa de la correguda de braus. I del tir de colom, qui en té la culpa?

futbol amateur de les comarques.

A SABADELL

El Sabadell venç el Júpiter per sis gols a cap

No era cap secret per a ningú que el Sabadell tenia una gran desproporció entre els seus elements atacants i els defensius. Mentre aquests es mantenien com un ferm puntal de l'equip, els altres desentonaven clarament.

Amb el reingrés de Sangüesa, el Sabadell arrenjerà una davantera bon xic modificada que donà un rendiment ben per damunt del que era corrent.

La inclusió de SangKesa fou d'uns resultats positius tals, que haurà resolt positivament bona part del problema que ra pel Sabadell la composició de la seva davantera. Sangüesa no es limità a fer joc personal, sinó que lligà tota la davantera i la féu sadevenir altament perillosa, com de temps no ho havia estat.

L'exterior Mata, en tenir Sangüesa al costat, destacà també en gran manera, i tots dos formaren una ala excellent. També es lluí l'altre interior, Garreta, encara que creiem que la davantera hauria guanyat en rapidesa si hagués ocupat el lloc de davanter centre.

El Júpiter restà desconcertat davant l'ofensiva sabadellenca, i llevat d'alguns atacs gairebé sempre portats per les ales, no féu altra cosa que defensar-se. En descàrrec seu cal fer constar que no presentà l'equip complet, encara que els que substituien els titulars bregaren de valent. Tal vegada el que aparentà fer menys fou el porter, però cal convenir que tal com anà el partit de poca cosa se'l pot culpar.

Al cap de pocs minuts de joc. Sangüesa inaugurà el marcador amb un gol de marca, i gairebé a continuació al mateix jugador entrà el segon, també de bona factura. Poc abans del mig temps, Roure llançà un free-kick directe que valgué el tercer gol sabadellenc.

Al segon temps Sangüesa aconseguí un altre gol i dos Garreta, que en aquesta part es mostrà més perillós que a la primera.

El públic fou més nombrós que en els darrers partits, i així correspongué a la invitació que havia fet la Junta, per tractar-se de la diada del Club.

S'encarregà de dirigir la lluita el col·legiat Pfánell, el qual complí discretament.

Els equips es presentaren com seguéix:

Sabadell: Massip, Morral, Roure, Salangueras, Grècia, Codina, Mata, Sangüesa, Bertran, Garreta i Pérez.

Júpiter: Francàs, Julian, Oró, Bau, Rosalenc, Altés, Puoyo, Llovera, Losada, Peiró i Guix.

P. F.

L'Atlètic és batut per una selecció de l'Espanyol per tres gols a cap

L'Atlètic, acostumat a lluitar amb equips d'un tècnica com ara la seva, es trobà desorientat davan t l'equip que li presentà l'Espanyol. No és que aquest fos imbatible ja que no era més que un reserva i encara incomplet, però com que jugava millor i sense atorrollar-se els atlètics no hi veieren res a fer.

Es trobaren dues maneres ben distintes de jugar: l'Atlètic confiant-ho tot a la jogositat i l'altre a l'actuació reposada i no mancada de tècnica. I, és clar, amb dos equips d'aquesta manera sempre té moltes més probabilitats de sortir vencedor el segon que el primer.

L'Atlètic tingué dues línies que no li donaren el rendiment que n'esperava, i forén la de migs i davanters. Tal vegada la que sobtà més fou la davantera, puix que hom la considera ràpida i oportuna, i en canvi en aquest encontre d'oportunitat en tingué ben poca. De totes maneres és indubtable que si no hagués fallat en moltes ocasions els migs, el rendiment de la davantera hauria estat millor, encara que cal dir que en situacions admirables davant de porta tampoc no es portà com calia.

La composició dels equips era:

Atlètic: Gil, Griera, Vilalta, Domènec, Centelles, Estrada, Pastor, Canet, Huerva, Mota i Raimundo.

Espanyol: Aznar, Molíner, López, Bessoll, Itarte, Larrosa, Prat, Quintilla, Perera, Xifreu i Jover.

D'àrbitre actuà l'amateur López, i ho féu bé.

El primer en marcar fou l'Espanyol, el qual s'apuntà els dos primers gols, i si cap de poca estona els locals entraren el seu, únic. Amb aquest resultat acabà la primera part.

La segona fou menys interessant, i durant ella únicament es marcà un gol favorable al cercle espanyolista.

L'Atlètic i el Granollers empaten a dos gols

Al camp de l'Atlètic de Sabadell tingué lloc ahir aquest encontre, que no oferí cap cosa de particular. Cap dels dos equips no tingué un bon dia, i l'empat aconseguit reflecteix bé justament el descabdellament del partit.

La primera part fou de joc favorable a l'Atlètic, el qual sabé aprofitar-se'n i entrà dos gols per cap al seu contrincant. Al segon temps les coses variaren, i fou el Granollers el que féu funcionar el marcador, també per dues vegades.

L'Atlètic practicà com sempre el seu joc ràpid i d'empenta, però quant a combinació no féu res digne d'esment; li mancà molt entrenament per fer un bon paper en el pròxim campionat, en el transcurs del qual tindrà contrincants de més talla que no pas fins ara.

Tècnicament, el Granollers ho féu millor, sense, però, que fes res de l'altre món. Les darreres victòries aconseguides en el feien creure més equip del que demostrà en el terreny de l'Atlètic.

Composició dels equips:

Atlètic: Jo, Griera, Vilalta, Domènec, Centelles, Estrada, Pastor, Canet, Julià, Mota i Raimundo.

Granollers: Gallofré, Lledó, López, Faig, Sala, Moret, Arribas, Muñoz, Pel, Martí i Antic.

P. F.

A INOA

Manacor - Constància

Dimecres passat se celebrà aquest important partit, un dels números més atractivos de les fires i festes que anualment se celebren en aquesta població. L'Ajuntament, donant proves del seu deportivisme i veritables desigs de contribuir en pro del futbol, concedí una valuosa copa perquè fos disputada entre els equips més directament rivals dels pobles de l'illa.

Ocupada la llotja presidencial per les primeres autoritats de la ciu, saltan al camp els jugadors, que són rebuts en mig d'una xardorosa ovació, que es repeteix en aparèixer el senyor Picó, àrbitre de l'encontre.

Tan bell punt començat el partit, tots dos equips inicien boniques arrencades. Gomila aprofita una fallada d'Arrom i aconsegueix el primer gol per al Manacor. Al cap de pocs minuts, Fullana, en rematar un còrner, cbté un nou gol a favor del Manacor. El partit es descabdella molt mogut. Els davanters del Constància es mostren molt perillosos i amenacen repetidament la porta blaugrana, fins que Ordines marca el primer gol per al Constància. Amb aquest resultat s'arriba al final del primer temps després d'una labor enorme del porter del Manacor, que ho para tot.

Comença el segon temps atacant el Manacor en repetides ocasions, però el Manacormarcab nafè. Aloy avançadriblant diversos contraris i el trobar-se davant la porta cedeix a Esteirich, el qual d'una capcinada aconseguèix l'empat.

Continua atacant el Constància, que domina intensament. Barber aconsegueix el desempat a favor seu; hi ha una petita discussió entre l'àrbitre i diversos jugadors del Manacor, i és retirats aquests, però després tornen; dominen intensament els d'Inca i obtenen dos gols més, obra d'Ordines i Xim.

L'esposa del capità general lliura la copa a l'equip vencedor, en mig d'una gran ovació i els hurres.

El resultat del partit demostra d'una manera clara que el Constància té dret i forces suficients per continuar a la primera categoria i que la nostra Federació i els Clubs han de fer tots els possibles per tal d'aconseguir de la Nacional que aumenti el nombre, cosa que veuria amb gran satisfacció tota l'afició de les Balears.

A OLOT

Olot F. C., 4. -
F. C. Santjoaneno, 2

Un combinat de l'Olot F. C. es desplaçà a la propera vila de Sant Joan les Fonts, per tal de contendre un partit amistós i de festa major amb aquesta.

El partit fou jugat amb molt d'interès, i plagué al nombrós públic.

Els guanyadors s'adjudicaren una pilota obsequi d'un aficionat d'aquella vila.

Els gols foren marcats per Llumà, Boix, Rodriguez i Verdaguer, per l'Olot, i Colomer (de penalty) i un defensa de l'Olot mateix en una jugada desgraciada els Santjoanenc.

Els equips eren:

Olot F. C.: Sala, Descalz, Pau II, Caubet, Parés, Castelles, Boix, Rodríguez, Llumà, Oliver i Verdaguer.

F. C. Santjoanenc: Vilallonga, Estebanell, Subirana, Vilanova, Batxelli, Ferran, Rúbio, Colomer, Sala, Serra i Font.

L'arbitratge, a càrrec de J. Sauc, imparcial.

A SANT POL DE MAR

L'Olympique E. C. O.
S. E. "Floresta" de Sans, 6

Pocs moments després d'haver començat l'encontre ja es notà la superioritat de l'equip local. Els visitants prou posaren tot l'entusiasme, però no fou prou per contrarestar l'embranzida que portaren el C. E. Santpolenc, que si bé guanyà per la mínima diferència, havia d'haver obtingut un resultat bastant diferent.

Acabà la primera part amb el resultat d'un a zero. Es tiraren tres còrners contra el Floresta.

Amb més dalit es torna a la lluita, i al minut escàs el Floresta incorre en faut prop de l'àrea de penalty, i és castigat amb un free-kick. S'encarrega de tirar-lo Vila. Els contraris pretenen anullar el xut, formant barrera, però els burlats resulten els, ja que Vila, preparat i d'un bonic tret, introduelx la pilota a gol; el primer i el darrer de la tarda. S'han tirat ja dos còrners més contra el Floresta, quan Surroca intervé amb una jugada, estant en offside, i instantàniament l'àrbitre xiula offside i la pilota s'introdueix a gol, i és declarà anullat. Continua el joc. A l'extrem dreta, un jugador de cada bàndol s'escometen a cops de puny. No hi tingué èxit, segurament per ésser espectacle fora de programa. El C. E. Santpolenc cedeix còrner, l'únic de la tarda, i s'acaba el partit amb el resultat d'un a cap, quan, repetim-ho, havia d'ésser un resultat bastant crescut a favor dels locals.

A part de la poca seguretat de la davantera, cal felicitar el joc dels jugadors Lleuger, Vilà i Surroca, pels locals, particularment el porter Biosca, dels visitants, un dels factors que han influit a salvar la derrota.

Els jugadors s'arrenjeraren de la manera següent:

C. E. Santpolenc: Serra; Estol, Lleuger; Bacs, Vilà Vives; Roure, Vergés, Surroca, Tarrides i Fernández.

S. E. Floresta: Biosca; Sanjuan, Pérez; Acedes, Vidal, Ferrer; Ramot, Cabedo, Cases, Trigo i Vives.

A FLIX

J. E. de Flix 2. - S. E. S. A. Cros, 1

El dia 27 del mes passat tingué lloc aquest partit de futbol entre els equips susdits, disputant-se una magnífica copa d'argent, donatiu de la senyora del director de l'Electroquímica de Flix, N. Clara Benedix de Müller.

La copa, després d'haver-la guanyada magnificament la J. E. de Flix, es va regalar a la S. E. S. A. Cros, per tal acte foren aplaudits els jugadors de Flix.

El partit fou molt interessant, car les forces eren iguals. Va dominar més el Flix, però els gols del Cros van ésser de penalty.

Els equips s'alineaven així:

S. E. S. A. Cros: Fernández, Salom, Almirall, Moya, Sugranyés, Loaises, Millan, Payà, Francés, López i Vives.

J. E. de Flix: Armora, Guin, Alguerò, Riba, Mani, Soler, Jover, Mur, Larrosa, Català i Raduà.

Va arbitrar el senyor Crist, molt parcial per al Cros.

A ARENYS DE MAR

Després de sis anys de parèntesi ha reprès la seva tasca l'entitat local Unió Esportiva Arenys.

Aquesta popular entitat, per la seva preponderància i principalment pel seu caire netament catalanesc fou l'obsessió constant dels homes de la dictadura, els quals la feren objecte de les seves arbitràries persecucions; ara, malgrat d'haver transcorregut sis anys de la seva clausura, recomença de bell nou amb més entusiasme si cal, el camí traçat, empès per la forga de tot el jovent arenyec que sent el veritable esport.

El dia de Sant Jaume i amb assistència d'una nombrosa concurrència, tingué lloc la seva reobertura. S'efectuà en primer lloc un encontre de basket-ball entre dues seleccions de l'equip local. Preliminar. El joc practicat fou molt bell i complagué als nombrosos espectadors que presenciaren l'encontre.

Tot seguit se celebrà un partit de futbol entre una selecció de la U. E. Arenys i l'equip forà G. E. Mataronf. Després d'un encontre emocionant, el qual fou pròdigg en bones jugades, guanyaren els equipiers locals per cinc a cap.

Llançà el kik-off, en mig d'una emoció indescriptible, el jove Vicents Puiggrós, fill del president honorari del Club, Salvador Puiggrós.

A FIGUERES

La Unió Sportiva

Aquesta entitat organitza per a la temporada vinent un equip que donará molta feina; actualment ja compta amb la signatura dels jugadors següents:

Porters: Brú, Mas i Canyelles. Defenses: Santamaria, Noguer, Prats, Carbonell i Rizo I. Mitjos: Medina, Bosch, Modern, Rizo II. Carreres, Sancho i Patricio II.

Davanters: Jordà I, Mas, Felip, Vernet, Jordà II, Pinadell, Baró, Jordi, Carreres (J.), Carreres (V.), Prats i Patricio II.

Com pot veure's, en aquesta llista hi figuren tots els components de l'equip que assolí, la temporada passada, els títols de campions de la "provincia" de Girona i de Catalunya de la Lliga Amateur.

A més, sabem del cert que altres elements de valua ingressaran a l'equip figuerenc.

Convé que els directius figuerencs i jugadors unionistes tinguin cura a conservar el que han conquerit amb tot entusiasme. Es més difícil que anar-ho a conquistar.

Esperem que la temporada que s'apropa faran un paper brillant, tal com mereeix la nostra ciutat i la nostra Unió Esportiva.

A CALDES DE MALAVELLA

U. D. Caldes, 3. -
Penya G. A. V., 1

El diumenge dia 27 de juliol el nostre primer onze jugà un partit amb la Penya G. A. A. V. de Sant Feliu de Guíxols.

Sota la direcció de l'àrbitre Ribot, els equips s'alinearen així: per la Penya G. A. A. V.: Torrennt, Capet, Llandric, Güell, Palahí, Icart, Gironella II, Rossell, Girona I, Sánchez i Prujà; per la U. E. Caldes: Prats, Estrany, Soler I, Bessoll, Soler II, Rosal, Mercader, Falgueres, Diumenjó, Terradelles i Torrelles.

A dos quarts de sis a punt va començar el partit. Dominà de bon principi la Penya, dgut al fort vent que l'afavorava; però tot i això els nostres jugadors es defensaren noblement.

Als vuit minuts de joc Palahí marcà el primer gol de la Penya d'un xut collocadíssim, sense que hi valgués res la gran estirada del nostre porter. No havien passat encara dos minuts del gol anterior quan Torrelles, d'una manera meravellosa, assolí l'empat d'un xut magnífic, i amb aquest resultat finí la primera part.

Començada la segona, els caldencs són els que dominen, ajudats per Soler II, que jugà molt bé. Als deu minuts Torrelles marcà el segon gol pel Caldes, i deu minuts més tard Mercader dóna la pilota a Diumenjó, i aquest en una jugada ràpida aconsegueix el tercer gol. Amb el resultat de tres gols a un favorable als caldencs, va acabar el partit.

Pels vencedors jugaren molt bé la línia mitja, Soler I i Prats, que tot i essent curt de talla és un bon porter, i a estones Terradelles i Diumenjó; i pels vençuts Llandric, Palahí, Prujà i els germans Girona.

A PALAMOS

Palamós S. C., 4-U. E. Girona, 1

Al camp palamosí fou disputat aquest encontre amistós.

L'àrbitre Valls arrenjerà els equips així:

Girona: Florença; Teixidor, Dispès, Corradi, Poc, Flavià, Vidal, Fernández, Girona. Escuder i Ferrer.

Palamós: Barti, Ribera, Tubert, Garcia, Rosalenc, Barber, Pagès, Napoleón Goirl, Viu i Ribes.

Al primer temps el Palamós ha marcat dos punts per mediació de Viu. El joc ha estat força mogut per tots dos bàndols. A la segona part, Ribes ha marcat novament, i després de ràpida rescació gironina s'han apuntat el gol de l'honor per mitjà de Girona.

Un quart abans de finir l'encontre, Ribes, del Palamós, ha marcat el quart.

S'han distingit pels locals Napoleón, que, malgrat no jugar al seu lloc, ens ha admirat amb les jugades; Rosalenc, Viu i Ribes. Els altres, encertats. I de l'equip visitant, a causa de no estar gaire acoblats, no han fet joc de conjunt, però han destacat algunes individualitats.

BLANES

Atletisme

Diumenge passat, a la tarda, tingué lloc l'anunciat festival a càrrec del G. E. i E. G. de Girona.

La festa transcorregué animadíssima, i fou del grat de la selecta per bé que no nombrosa concurrència.

Els resultats oficials foren:

Javelina:
1. Casselles: 46'50 metres.
2. Carreras: 32'90 idem.
3. Perici: 29'75 idem.

Perxa:
1. Ballesteros: 2'85 metres.
2. Carreres: 2'50 idem.
3. Pera: 2'30 idem.

80 m. tanques
1. Ballesteros.
2. Bota.
3. Pol.

3.000 m. llisos
1. Esteve, 9 m. 49 s. 1-5 s. (record batut, antic récord 10'8 4-5).
2. Ricard (del F. C. Badalona).
3. Bonet.

Disc
1. Casselles: 30'30 m.
2. Carreres: 29'68 idem.
3. Bota: 27'55 idem.

Restaurant Catalunya — Plaça Catalunya, 4-Barcelona

Recomana a la seva distinguida clientela i al públic en general, la insuperable

SOPA DELS PESCADORS — Plat creació de la casa

Butlletí de subscripció "la rambla de catalunya"

Esport i ciutadania : Setmanari català

En ..... *se subscriu al setmanari LA RAMBLA DE CATALUNYA, que li haurà d'ésser tramès a* (1) .....

carrer ..... *número* ..... *pis* .....

Desitja fer el pagament per (2) .....

..... *de* ..... *de* 193

(Signatura de l'interessat.)

(1) Nom de la ciutat o poble.
(2) Trimestres, semestres o anys.

Preus de subscripció: Trimestre, 2'50; semestre, 4'50; any, 9 pessetes

guitarc comarcal

UN QUE NO VOL JUGAR A CONTRACOR

El defensa del Sabadell, Roure, fou designat per a l'Esportiu per tal d'actuar de davanter-centre contra el Sant Andreu, i Roure, que no hi volia jugar, ho va fer tan malament, que els mateixos sabadellenes l'esbroncaven constantment.

I ara el xicot s'explica i diu que per un tall de bacallà no vol ja pena ni gana de jugar a contracor.

LA NOVA JUNTA DEL SABADELL

Després de la votació efectuada recentment, la nova Junta directiva del Sabadell ha quedat constituida com seguéix: President, Antoni Tamburini; vice-president, Ricard Pierre; secretari, Feliu Pau; vice-secretari, Pere Ferrer; tresorer, Josep Gervà; comptador, Joan Salvà; vocals, Daniel Casas, Josep Català, Francesc Ferrer, Agustí Prats, Joan Balada, Valentí Gorina i Miquel Esquerdo.

PER PALAMOS DIUEN...

Que Rosalenc i Goirl ja s'han fet retratar.

Que a Colomer l'ha retratat el Palafrugell.

Que Napoleón no vol signar

LA REDACCIO OPINA

L'autor de la nota publicada ahi matiex, fa dues setmanes, sobre certes censures adreçades pel Matí al Foment de la Sardana de Gironella, ens prega d'acollir novament una seva rèplica a la resposta que aquest collega li féu. Sense pretendre negar la raó que pot tenir el nostre amable comunicant, creiem que no s'hi val a encaparrar-se per discrepàncies en el fons purils. Després de tot, si el Foment de la Sardana organitzés altres balls, estava en el seu perfecte dret, mentre no negligis la seva missió pristina. I si el Matí — o, millor, un seu corresponsal — opina en contra, també està en el dret de dir-ho. I tot plegat no té cap importància..

Cal reaccionar contra l'excés d'amor al tipisme, al folklorisme ideològic. Bella cosa és escoltar, tocar, ballar sardanes. Bella cosa estimar les tonades belles de l'havia. Però considerar incompatibles aquestes esplets nobilissims amb, per exemple, capir l'encis d'alguna musiqueta frívola i noucentista, ens sembla excessiu.

També ens sembla excessiu — ho diem sense cap intenció de molestar— el to adoptat en la rèplica del nostre roast collega. Savint aquestes qüestionetes locals s'escriuen sense causa, però el deure dels que escriuen per al públic és d'evitar apassionaments personalistes.

Per la nostra banda, doncs, tot demanant perdó al nostre amable comunicant i al nostre roast collega, donem per clos aquest afer.

Cinc persones reunides en un establiment públic no poden ésser acusades, i detingudes, per reunió clandestina.

Si és així, totes les penyes dels cafès han d'ésser considerades com a "reunión clandestina".

Majestic Hotel
I RESTAURANT

Coberta a preu fix i a la carta. Orquestra. Salons especials. Bodes, banquets i festes

Vestits a terminis, sense fiador

LA CASA QUE DONA MES FACILITATS DE PAGAMENT

TELEFON 12446

40, VIA LAIETANA, 40